

Gladsaxe^{TEATER}NY

Gladsaxe, 6. november 2009

Oplæg til møde med Folketingets Kulturudvalg

– onsdag d. 11. okt. 2009, kl. 10 15

Gladsaxe NY Teater har med det gamle Gladsaxe Teater som baggrund, i 45 været et enestående kulturelt fyrtårn, ikke alene i selve Gladsaxe Kommune, men ud over det ganske land.

Med sit fleksible rum, sin egenartede rå atmosfære, sit gennem mange år samlede lys og lydudstyr beregnet til store og sjældne oplevelser, sine enorme kostume og rekvisitmagasiner, samt snedker, smede og kostumeværksteder hører teatret til blandt "de store" i det københavnske teaterliv. Faktisk det tredje største efter Det Kongelige Teater.

Hemmeligheden ved Gladsaxe NY Teater er det store og dog intime black box-teaterrum, som ikke findes andre steder i den størrelse.

Historisk hører teatret til det eksperimenterende, det nyskabende altid overraskende. Begrebet "totalteater" blev skabt her, men også det morsomme og folkelige mestrer vi (Dario Fo: "De betaler ikke! Vi betaler ikke!" og "Mød mig på Cassiopeia" f.eks.).

Med det flotte Gladsaxe Folkekor er teatret dybt forankret i den lokale befolkning, men teatrets publikum kommer fra hele regionen, ja fra hele landet.

Til "Hamlet" (2006) kom der f.eks. busser med gymnasiaster og deres lærere fra hele landet.

Med Gladsaxe Gymnasium, som kalder sig "Dramagymnasiet" har vi et fint samarbejde.

Kunstnerisk har teatret altid den højeste kvalitet, og de uforglemmelige oplevelser som målsætning.

Går det godt? – Ja!

Hvad er så problemet?

Problemet er ganske enkelt, at teatret i skiftet fra det gamle til det "nye" teater, har skiftet status fra at være et stort storbyteater til et lille egnsteater.

Et egnsteaters lille støtte, i vores tilfælde 3,7 mio. (fra 2010), er ikke i stand til at drive så stor en virksomhed, som vores.

Tager man så i betragtning, at vores husleje til Undervisningsministeriet, vores ejendomsskat, samt fællesudgifter til Gladsaxe Gymnasium tilsammen bliver 2 mio., så er der kun 1,7 mio. tilbage.

I de 3 år Gladsaxe NY Teater har eksisteret, er det lykkedes os at skaffe den nødvendige økonomi udefra.

Det er slut nu, dette eventyr!

Dels på grund af krisen, dels på grund af, at fonde og erhvervsliv – med rette – mener, at det ikke er dem, der skal være grundlag for teatret.
Det er en stor, stor skam, hvis et så sjældent og dejligt teater som Gladsaxe NY Teater bare skal forsvinde som producerende teater.

Men ”overlevelsen” kræver en helt ny struktur.

Vi foreslår derfor:

At Gladsaxe NY Teater kan blive et af regionsteatrene med det opdrag, udover at lave en stor produktion selv, at være en platform for alle landets egnsteatre (Ja, også provinsteatrene, hvis det skulle være). Der foregår så mange ting af så høj kvalitet, hos vore ”brødre og søstre” ude i landet, som København burde se, og måske suge næring af.

Man kunne hermed også angribe den mistro til ”københavnriet”, der findes udbredt og samtidig forfølge tanken om et forpligtende samarbejde mellem egnsteatrene og storbyteatret.

Fra Gladsaxe NY Teaters side mærker vi en stor interesse for at bruge os som den hovedstadsåbning, alle mangler.

Indtil nu har vi allerede haft fine samarbejder med Vendsyssel Teater og Team Teatret.

Idet vi virkelig tror på denne model, der så kræver en yderligere hjælp på 5 mio. , foreslår vi, at det kunne komme til en prøve på f.eks. 3 år.

Af andre forslag har vi disse:

At Staten betalte vor husleje, således som det forholder sig med Det Ny Teater.

Eller at vort teater igen kom ind under Københavns Teater, hvor vi jo faktisk hører til.

Kaspar Rostrup
Teaterchef